

Jeg var i Nanortalik i november 2025 på et fire ugers medicinsk klinikophold som en del af 10. semesters klinik. Opholdet blev efterfølgende meritgodkendt på SDU.

Bolig og praktiske forhold

Jeg boede i en lægebolig sammen med to grønlandske vikarer – den ene akutsygeplejerske og den anden social- og sundhedsassistent. Vi havde hver vores værelse og delte køkken og badeværelse. Jeg var virkelig glad for den løsning, og især fordi jeg og den ene af mine roomies var i samme aldersgruppe og hurtigt blev meget gode veninder. Vi brugte mange aftener sammen på at lave mad, snakke og bare hygge – og det gjorde hverdagen både nemmere og sjovere.

Jeg ved, at man også kan ende i en lejlighed alene, men på det tidspunkt, hvor jeg var i Nanortalik, var der mange vikarer, og der var derfor ikke

flere enkeltlejligheder til rådighed. For mig var det helt klart en fordel at have roomies, særligt når vejret ikke altid inviterede til lange aftenture.

Internet blev også let af samme grund, da mine roomies havde en router med sig og var så søde bare at give mig adgang. Jeg brugte derfor primært wifi derhjemme og på sygehuset. Man kan købe simkort med data i Brugseni, hvis man ønsker det, men jeg klarede mig fint uden internet, når jeg var udenfor. Alternativt kan man bruge eSIM-løsninger til Grønland (de fungerer dog typisk kun i få dage ad gangen).

Mad og indkøb

Der er to supermarkeder i Nanortalik – Brugseni og Pilersuisoq. Pilersuisoq har derudover en lille kiosk med et mere begrænset udvalg af varer og grøntsager, som har åbent helt til kl. 22. Der findes også en anden kiosk med slik, sodavand m.m. Generelt kunne man få det meste, man havde brug for, selvom nogle varer er dyrere end i Danmark, og udvalget kan variere.

Arbejdssted og arbejdsopgaver

Nanortalik Sygehus rummer både ambulante tider (som minder meget om almen praksis), en skadestue og en sengeafdeling for indlagte patienter. De første dage var jeg sammen med lægen Jan, hvor vi gennemgik patienter både før og efter konsultationerne. Jan er virkelig god til at kaste én ud i tingene – på den gode og trygge måde – og der er rig mulighed for at få øvet en masse kliniske færdigheder, fx gynækologisk undersøgelse, ØNH-undersøgelse og oplægning af p-stav.

Når man føler sig klar, kan man begynde at tage patienter selvstændigt. Sygeplejerskerne passer akuttelefonen mandag, tirsdag, torsdag og fredag, og de spørger ofte ind til, hvad man har på sit program den pågældende dag, hvorefter de booker patienter ind. Hvis

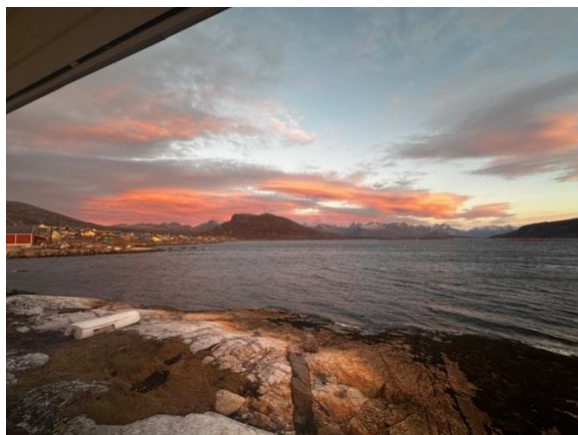

der var nogle spændende patienter inde hos Jan, som jeg gerne ville være med til, kunne man bare sige det til sygeplejersken – så tog hun hensyn til det i bookingen.

Jeg sagde tidligt i opholdet, at jeg rigtig gerne ville træne mine EKG-færdigheder, og derfor fik jeg alle de EKG'er, der blev taget, og beskrev dem i Cosmic (efter Jan selvfølgelig havde

behandlet patienterne). Det var virkelig god og meget konkret læring.

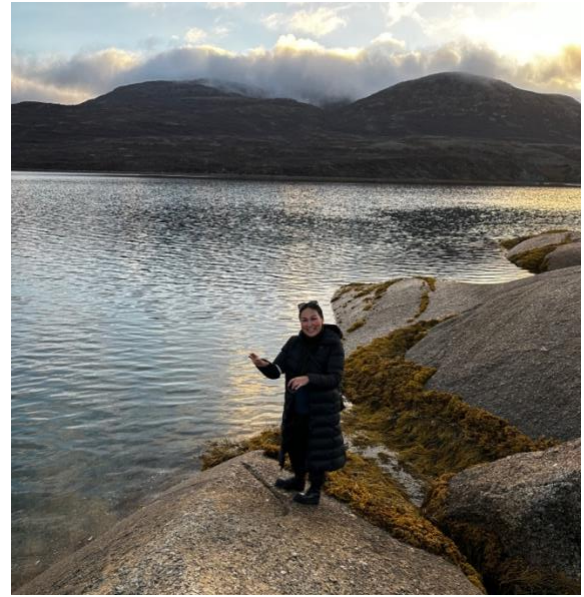
Man kunne altid henvende sig til Jan med spørgsmål – både før og efter man havde set patienter – og de dygtige sygeplejersker arbejder generelt langt mere selvstændigt end i Danmark. De har ofte enormt meget erfaring og var virkelig gode at sparre med i hverdagen.

Udsigten fra mit kontor

En typisk arbejdsdag startede med morgenkonference kl. 7.45, herefter stuegang fra kl. 8–9, almen konsultationer fra kl. 9–10.30 og frokost kl. 10.30 (meget tidligt – men hyggeligt). Derefter var der konsultationer fra kl. 11–14 og eftermiddagskonference kl. 14. Herefter havde man som udgangspunkt fri, men man måtte gerne blive længere, hvis man havde lyst. Der var stor fleksibilitet, og man kunne også få fri enkelte dage, hvis man havde planlagt noget, eller komme ind i weekenderne, hvor man typisk havde stuegangs-, indlæggelses- eller skadestuefunktion.

Jeg var også med på bygdetur til Tasiusaq (ca. 37 indbyggere), hvor vi mødte borgere fra bygden og vurderede, om de skulle med tilbage til Nanortalik, eller om de kunne få udleveret medicin i sygeplejestationen. Normalt varer bygdture kun nogle timer, men på grund af problemer med bookingen endte vi med at være der til sent på eftermiddagen. Som bonus kom vi også ud at køre på ATV og forsøgte at fiske i fjorden med fiskesnor og krog.

Fagligt udbytte

Noget af det mest lærerige ved opholdet var, hvor meget man er nødt til at stole på sit kliniske blik. I en længere periode havde vi fx ikke udstyr til at måle CRP, og der var kun én A-gas-kanyle på hele matriklen – så man skulle virkelig mene det, hvis man ville have en A-gas. Det tvang én til at tænke klinisk på en helt anden måde, end jeg har været vant til fra Danmark.

Man skal også hurtigt vænne sig til at arbejde med tolk. De fleste patienter kan dansk, men mange ønsker alligevel tolk for at være sikre på, at de forstår det hele. Det stiller krav til tydelig kommunikation og gør, at man bliver mere bevidst om, hvordan man stiller spørgsmål og forklarer ting.

Fritid og oplevelser

Jeg var i Nanortalik i november, hvor der indimellem var stormvejr, og hvor man nogle dage ikke skulle udenfor. Her var det en kæmpe fordel at have roomies, og vi brugte meget tid på at lave mad og strikke sammen. Om tirsdagen er der en lokal strikkeklub, som man nemt kan få lov at deltage i, hvis man har lyst.

Jeg var på én sejltur ind i Tasermiut Fjord, og den kan virkelig anbefales. Det er en relativt dyr tur, men helt klart pengene værd.

Der er også gode muligheder for lange gåture på øen, og hvis vejret tillader det, kan man gå på Ravnefjeldet – det nåede jeg desværre ikke, da det blæste de dage, vi havde planlagt det. Derudover er der idrætshal, mulighed for fitness og lidt byliv. Jeg var kun på bytur én gang den måned, jeg var der, men det var virkelig hyggeligt, og der var mange mennesker samlet på Hotel Kap Farvel.

Samlet vurdering og råd

Jeg vil helt klart anbefale et ophold i Nanortalik. Byen er fyldt med søde, stærke og hjælpsomme mennesker, som virkelig vil én det godt. Naturen er vanvittigt flot, og selvom dagene er mørkere om vinteren, oplevede jeg ikke, at de var for korte (værd at have i minde at jeg er islænding og vant til mørkere vintre 😊).

Rent læringsmæssigt giver Nanortalik virkelig anledning til personlig udvikling inden for lægegerningen, da man arbejder meget selvstændigt og møder alle typer patienter – både akutte og ambulante, og man bliver virkelig bedre til at bruge det kliniske blik, i stedet for parakliniske parametre.

Jeg modtog ingen legater i forbindelse med opholdet, og kand derfor ikke være behjælpelig med dette.

Et par praktiske råd til kommende studerende er at være opmærksom på overvægt på rejsen derop, da det er meget dyrt!

Hvis man har mulighed for det/ har råd til det, så vælg at rejse med helekopter derned– det er virkelig en oplevelse i sig selv. Jeg fløj til Nuuk og så derfra til Narsarsuaq hvor jeg tog så en helekopter til Quaqotoq og derfra til Nanortalik. Der kan opstå forsinkelser på rejsen, og man kan risikere at strande undervejs. Hvis fly bliver aflyst, betaler Air Greenland for overnatning. Jeg valgte hjemrejse med overnatning i Narsarsuaq og skrev til sygeplejestationen for at høre, om jeg måtte sove der, hvilket jeg fik lov til og dermed sparede hoteludgifter.

